

Uradni list

Evropske unije

C 260

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 53

25. september 2010

Obvestilo št.

Vsebina

Stran

IV *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2010/C 260/01 Zadnja objava Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije* UL C 246, 11.9.2010 1

Sodišče za uslužbence Evropske unije

2010/C 260/02 Imenovanje sodnika, ki kot sodnik začasne odredbe nadomešča predsednika Sodišča za uslužbence 2

V *Objave*

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2010/C 260/03 Zadeva C-297/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesarbeitsgericht (Nemčija) 16. junija 2010 – Sabine Hennigs proti Eisenbahn-Bundesamt 3

SL

Cena:
3 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 260/04	Zadeva C-298/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesarbeitsgericht (Nemčija) 16. junija 2010 – Land Berlin proti Alexandru Maiu	4
2010/C 260/05	Zadeva C-309/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) 29. junija 2010 – Agrana Zucker GmbH proti Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft	4
2010/C 260/06	Zadeva C-315/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal da Relação do Porto (Portugalska) 1. julija 2010 – Companhia Siderúrgica Nacional, CSN Cayman, Ltd proti Unifer Steel, S.L., BNP – Paribas – Suisse, COLEPCCL (Portugalska), S.A., BPI – Banco Português de Investimento, S.A.	5
2010/C 260/07	Zadeva C-338/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) 7. julija 2010 – Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) proti Hauptzollamt Hamburg-Stadt	5
2010/C 260/08	Zadeva C-341/10: Tožba, vložena 7. julija 2010 – Evropska komisija proti Republiki Poljski	6
2010/C 260/09	Zadeva C-357/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 19. julija 2010 vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) – Duomo Gpa Srl proti Comune di Baranzate	6
2010/C 260/10	Zadeva C-358/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 19. julija 2010 vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) – Gestione Servizi Pubblici Srl proti Comune di Baranzate	7
2010/C 260/11	Zadeva C-359/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 19. julija 2010 vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) – Irtel Srl proti Comune di Venegono Inferiore	8
2010/C 260/12	Zadeva C-366/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 22. julija 2010 vložilo High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (Združeno kraljestvo) – The Air Transport Association of America, American Airlines, Inc., Continental Airlines, Inc., United Airlines, Inc. proti The Secretary of State for Energy and Climate Change	9
2010/C 260/13	Zadeva C-369/10 P: Pritožba, ki jo je 22. julija 2010 vložila Ravensburger AG zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 19. maja 2010 v zadevi Ravensburger AG proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), Educa Borrás, S.A., T-108/09	10
2010/C 260/14	Zadeva C-370/10 P: Pritožba, ki jo je 23. julija 2010 vložil Ravensburger AG zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 19. maja 2010 v zadevi T-243/08: Ravensburger AG proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Educa Borrás S.A.	11
2010/C 260/15	Zadeva C-376/10 P: Pritožba, ki jo je 27. julija 2010 vložil Pye Phyo Tay Za zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 19. maja 2010 v zadevi T-181/08, Pye Phyo Tay Za proti Svetu Evropske unije, Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska, Evropski komisiji	11

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 260/16	Zadeva C-380/10: Tožba, vložena 29. julija 2010 – Evropska komisija proti Republiki Finski	13
2010/C 260/17	Zadeva C-400/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court (Irska) 6. avgusta 2010 – J. McB. proti L. E.	13
Splošno sodišče		
2010/C 260/18	Zadeve T-440/07, T-465/07 in T-1/08: Sklep Splošnega sodišča z dne 7. julija 2010 – Huta Buczek in drugi proti Komisiji („Ustavitev postopka“)	14
2010/C 260/19	Zadeva T-252/10 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 29. julija 2010 – Cross Czech proti Komisiji (Postopek za izdajo začasne odredbe — Šesti okvirni program na področju raziskav, tehnološkega razvoja in predstavitev dejavnosti — Dopis, s katerim so potrjene ugotovitve finančne revizije — Predlog za odložitev izvršitve — Neupoštevanje obličnostnih zahtev — Nedopustnost) ...	14
2010/C 260/20	Zadeva T-286/10 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 22. julija 2010 – Fondation IDIAP proti Komisiji (Postopek za izdajo začasne odredbe — Šesti okvirni program na področju raziskav, tehnološkega razvoja in predstavitev dejavnosti — Dopis, s katerim so potrjene ugotovitve finančne revizije — Predlog za odložitev izvršitve začasnih ukrepov — Neobstoj nujnosti)	15
2010/C 260/21	Zadeva T-292/10: Tožba, vložena 1. julija 2010 – Monty Program proti Komisiji	15
2010/C 260/22	Zadeva T-293/10: Tožba, vložena 6. julija 2010 – Seven Towns Ltd proti UUNT	16
2010/C 260/23	Zadeva T-294/10: Tožba, vložena 30. junija 2010 – CBp Carbon Industries proti UUNT	17
2010/C 260/24	Zadeva T-298/10: Tožba, vložena 7. julija 2010 – Arrieta D. Gross proti UUNT – Toro Araneda (BIODANZA)	17
2010/C 260/25	Zadeva T-301/10: Tožba, vložena 14. julija 2010 – In ‘t Veld proti Komisiji	18
2010/C 260/26	Zadeva T-302/10: Tožba, vložena 15. julija 2010 – Crocs proti UUNT – Holey Soles in Partenaire Hospitalier International (Representation of footwear)	19
2010/C 260/27	Zadeva T-304/10: Tožba, vložena 14. julija 2010 – dm drogeriemarkt GmbH & Co. KG proti UUNT – S.E.M.T.E.E. (caldea)	20
2010/C 260/28	Zadeva T-306/10: Tožba, vložena 23. julija 2010 – Yusef proti Komisiji	20
2010/C 260/29	Zadeva T-312/10: Tožba, vložena 28. julija 2010 – ELE.SI.A proti Komisiji	21

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 260/30	Zadeva T-313/10: Tožba, vložena 26. julija 2010 – Three-N-Products Private proti UUNT – Shah (AYUURI NATURAL)	22
2010/C 260/31	Zadeva T-314/10: Tožba, vložena 19. julija 2010 – Constellation Brands proti UUNT (COOK'S)	23
2010/C 260/32	Zadeva T-318/10: Tožba, vložena 23. julija 2010 – Consorzio del vino nobile di Montepulciano in drugi proti Komisiji	23
2010/C 260/33	Zadeva T-320/10: Tožba, vložena 2. avgusta 2010 – Fürstlich Castell'sches Domänenamt proti UUNT – Castel Frères (CASTEL)	24
2010/C 260/34	Zadeva T-321/10: Tožba, vložena 4. avgusta 2010 – SA.PAR. proti UUNT – Salini Costruttori (GRUPPO SALINI)	25
2010/C 260/35	Zadeva T-322/10: Tožba, vložena 30. julija 2010 – Clasado proti Komisiji	25

Sodišče za uslužbence Evropske unije

2010/C 260/36	Zadeva F-50/10: Tožba, vložena 1. julija 2010 – De Roos-Le Large proti Komisiji	27
2010/C 260/37	Zadeva F-58/10: Tožba, vložena 16. julija 2010 – Allgeier proti FRA	27
2010/C 260/38	Zadeva F-59/10: Tožba, vložena 20. julija 2010 – Barthel in drugi proti Sodišču	28
2010/C 260/39	Zadeva F-60/10: Tožba, vložena 22. julija 2010 – Chiavegato proti Komisiji	28
2010/C 260/40	Zadeva F-62/10: Tožba, vložena 30. julija 2010 – Esders proti Komisiji	28
2010/C 260/41	Zadeva F-63/10: Tožba, vložena 5. avgusta 2010 – Lunetta proti Komisiji	29

IV

*(Informacije)*INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

*(2010/C 260/01)***Zadnja objava Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije**

UL C 246, 11.9.2010

Prejšnje objave

UL C 234, 28.8.2010

UL C 221, 14.8.2010

UL C 209, 31.7.2010

UL C 195, 17.7.2010

UL C 179, 3.7.2010

UL C 161, 19.6.2010

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Imenovanje sodnika, ki kot sodnik začasne odredbe nadomešča predsednika Sodišča za uslužbence

(2010/C 260/02)

Sodišče za uslužbence je 8. septembra 2010 v skladu s členom 103(2) Poslovnika odločilo, da bo od 1. oktobra 2010 do 30. septembra 2011 sodnik H. TAGARAS, predsednik drugega senata, kot sodnik začasne odredbe nadomeščal predsednika Sodišča za uslužbence, če bo ta odsoten ali ne bo smel opravljati sodniške funkcije.

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesarbeitsgericht (Nemčija) 16. junija 2010 – Sabine Hennigs proti Eisenbahn-Bundesamt

(Zadeva C-297/10)

(2010/C 260/03)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesarbeitsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sabine Hennigs

Tožena stranka: Eisenbahn-Bundesamt

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali tarifna plačna ureditev za uslužbence v javnem sektorju, ki tako kot člen 27 Bundes-Angestelltentarifvertrag (zvezna kolektivna pogodba za uslužbence; v nadaljevanju: BAT) v povezavi s Vergütungstarifvertrag (plačna kolektivna pogodba) št. 35 k BAT odmerja osnovne plače v posameznih plačnih skupinah po starostnih stopnjah, tudi ob upoštevanju pravice strank kolektivne pogodbe do kolektivnih pogajanj, ki jo zagotavlja primarna zakonodaja (zdaj člen 28 Listine o temeljnih pravicah), krši prepoved diskriminacije na podlagi starosti, določeno v primarni zakonodaji (zdaj člen 21(1) Listine o temeljnih pravicah), ki je podrobneje opredeljena v Direktivi 2000/78/ES ⁽¹⁾?

2. Če Sodišče Evropske unije ali Bundesarbeitsgericht na podlagi navedb v predhodni odločbi Sodišča odgovori pritrdilno:

(a) Ali pravica do kolektivnih pogajanj strankam kolektivne pogodbe omogoča prosto presojo, da tako diskriminacijo odpravijo tako, da uslužbence ob ohranitvi pravic, pridobljenih v starem tarifnem sistemu, prevedejo v nov tarifni plačni sistem, ki temelji na dejavnosti, učinku in poklicnih izkušnjah?

(b) Ali je treba na vprašanje 2(a) vsekakor odgovoriti pritrdilno, kadar dokončna uvrstitev prevedenih uslužbencev na stopnje znotraj plačne skupine novega tarifnega plačnega sistema ni odvisna samo od dosežene starostne stopnje v starem tarifnem sistemu in kadar imajo uslužbenci, uvrščeni na višjo stopnjo novega sistema, običajno več poklicnih izkušenj kot uslužbenci, uvrščeni na nižjo stopnjo?

3. Če Sodišče Evropske unije ali Bundesarbeitsgericht na podlagi navedb v predhodni odločbi Sodišča na vprašanji 2(a) in (b) odgovori nikalno:

(a) Ali je posredno manj ugodno obravnavanje zaradi starosti upravičeno zato, ker gre za legitimen cilj varstva socialnih pravic ter je za doseg tega cilja primerno in nujno sredstvo, da so v okviru prehodne ureditve starejši in mlajši zaposleni še naprej obravnavani različno, kadar se to različno obravnavanje postopno odpravlja in bi bila dejansko edina druga možnost znižanje plač starejših zaposlenih?

(b) Ali je treba na vprašanje 3(a) ob upoštevanju pravice do kolektivnih pogajanj in s tem povezane avtonomije kolektivnih pogodb vsekakor odgovoriti pritrdilno, kadar se stranke kolektivne pogodbe dogovorijo o taki prehodni ureditvi?

4. Če Sodišče Evropske unije ali Bundesarbeitsgericht na podlagi navedb v predhodni odločbi Sodišča na vprašanji 3(a) in (b) odgovori nikalno:

Ali je kršitev v primarni zakonodaji določene prepovedi diskriminacije na podlagi starosti, ki je značilna za tarifni plačni sistem in zaradi katere je ta sistem v celoti neučinkovit, tudi ob upoštevanju višjih stroškov, ki jih tako ima prizadeti delodajalec, in pravice strank kolektivne pogodbe do kolektivnih pogajanj mogoče odpraviti le tako, da se do uveljavitve nove ureditve, ki je v skladu s pravom Unije, pri uporabi plačnih ureditev po kolektivni pogodbi vedno upošteva najvišja starostna stopnja?

5. Če Sodišče Evropske unije ali Bundesarbeitsgericht na podlagi navedb v predhodni odločbi Sodišča na vprašanje 4 odgovori nikalno:

Ali bi bilo glede na pravico strank kolektivne pogodbe do kolektivnih pogajanj združljivo s prepovedjo diskriminacije na podlagi starosti, ki jo določa pravo Unije, in z zahtevo po učinkoviti sankciji ob kršitvi te prepovedi, da se strankam kolektivne pogodbe določi dogleden rok (na primer šest mesecev), zato da z učinkom za nazaj odpravijo neučinkovitost plačnega sistema, o katerem so se dogovorile, skupaj z navodilom, da če v danem roku ne pride do nove ureditve, ki bi bila v skladu s pravom Unije, se pri uporabi kolektivne pogodbe vedno upošteva najvišja starostna stopnja, in kolikšno obdobje bi bilo pri tem lahko po potrebi odobreno strankam kolektivne pogodbe za retroaktivnost nove ureditve, skladne s pravom Unije?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu; UL L 303, str. 16.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesarbeitsgericht (Nemčija) 16. junija 2010 – Land Berlin proti Alexandru Maiu

(Zadeva C-298/10)

(2010/C 260/04)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesarbeitsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Land Berlin

Tožena stranka: Alexander Mai

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali tarifna plačna ureditev za uslužbenice v javnem sektorju, ki tako kot člen 27 Bundes-Angestelltentarifvertrag (zvezna kolektivna pogodba za uslužbenice; v nadaljevanju: BAT) v povezavi s Vergütungstarifvertrag (plačna kolektivna pogodba) št. 35 k BAT odmerja osnovne plače v posameznih plačnih skupinah po starostnih stopnjah, tudi ob upoštevanju pravice strank kolektivne pogodbe do kolektivnih pogajanj, ki jo zagotavlja primarna zakonodaja (zdaj člen 28 Listine o temeljnih pravicah; v nadaljevanju: LTP), krši prepoved diskriminacije na podlagi starosti, določeno v primarni zakonodaji (zdaj člen 21(1) LTP), ki je podrobneje opredeljena v Direktivi 2000/78/ES ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu; UL L 303, str. 16.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) 29. junija 2010 – Agrana Zucker GmbH proti Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Zadeva C-309/10)

(2010/C 260/05)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Agrana Zucker GmbH

Tožena stranka: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 11 Uredbe Sveta (ES) št. 320/2006 z dne 20. februarja 2006 o ustanovitvi začasne sheme za prestrukturiranje industrije sladkorja v Skupnosti in spremembi Uredbe (ES) št. 1290/2005 o financiranju skupne kmetijske politike ⁽¹⁾ (UL L 58, 28.2.2006, str. 42) razlagati tako, da je treba začasni znesek za prestrukturiranje za sladkor in inulinski sirup, določen v odstavku 2 tega člena v višini 113,30 EUR na tono kvote za tržno leto 2008/2009, vsekakor in v celoti določiti tudi, če bi s plačilom nastal (velik) presežek v skladu za prestrukturiranje in se zdi dodatno povečanje potreb po financiranju izključeno?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

Ali je člen 11 Uredbe (ES) št. 320/2006 v tem primeru v nasprotju z načelom podeljenih pristojnosti, ker bi ta določba lahko z začasnim zneskom za prestrukturiranje uvedla splošni davek, ki ne bi bil omejen na financiranje odhodkov, ki koristijo osebam, ki morajo plačati davek?

⁽¹⁾ UL L 58, str. 42.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal da Relação do Porto (Portugalska) 1. julija 2010 – Companhia Siderúrgica Nacional, CSN Cayman, Ltd proti Unifer Steel, S.L., BNP – Paribas – Suisse, COLEPCCL (Portugalska), S.A., BPI – Banco Português de Investimento, S.A.

(Zadeva C-315/10)

(2010/C 260/06)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitveno sodišče

Tribunal da Relação do Porto

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Companhia Siderúrgica Nacional, CSN Cayman, Ltd

Tožene stranke: Unifer Steel, S.L., BNP – Paribas – Suisse, COLEPCCL (Portugal), S.A., BPI – Banco Português de Investimento, S.A.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je dejstvo, da so se portugalski sodni organi zaradi nacionalne pripadnosti razglasili za nepristojne za odločanje o tožbi glede trgovinske terjatve, ovira za povezanost tožb v smislu členov 6(1) in [28] Uredbe št. 44/2001, če je bila portugalskemu sodišču predložena druga tožba, in sicer paulijanska tožba, vložena hkrati proti dolžniku, tretjemu prevzemniku – v obravnavanem primeru prevzemniku terjatve – in proti depozitarkama terjatve, odstopljene tretjemu prevzemniku, ki imata sedež na Portugalskem, zato da bi za vse veljala *res iudicata*?
2. Ali se v obravnavani zadevi, če je odgovor nikalen, člen 6(1) Uredbe št. 44/2001 lahko prosto uporabi?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) 7. julija 2010 – Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) proti Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Zadeva C-338/10)

(2010/C 260/07)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Hamburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)

Tožena stranka: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je protidampinški predpis, ki ga izda Evropska komisija v postopku na podlagi „Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti“⁽¹⁾, neučinkovit, ker ga je Komisija izdala na podlagi normalne vrednosti, določene na „kateri koli drugi razumni osnovi“ (v obravnavanem primeru na podlagi cen, ki so se dejansko plačevale ali se plačujejo za podobne izdelke v Skupnosti) brez nadaljnjih določitev normalne vrednosti, potem ko sta bili v primerljivi državi, ki jo je Komisija najprej preučevala, dve družbi neuspešno pozvani, pri čemer se ena sploh ni odzvala, medtem ko je druga sicer bila pripravljena sodelovati, vendar ni odgovorila na posredovan vprašalnik, in so udeleženci postopka opozorili Komisijo na drugo primerljivo državo?

⁽¹⁾ UL L 56, str. 1.

Tožba, vložena 7. julija 2010 – Evropska komisija proti Republici Poljski

(Zadeva C-341/10)

(2010/C 260/08)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Enegren in Ł. Habiak)

Tožena stranka: Republika Poljska

Predloga tožeče stranke

Komisija predlaga, naj:

— se ugotovi, da Republika Poljska, s tem da ni pravilno in v celoti prenesla člena 3(1), od (d) do (h), in člena 9 Direktive Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost⁽¹⁾, ni izpolnila obveznosti iz člena 16 te direktive;

— se Republici Poljski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Stvarno področje uporabe Direktive 2000/43/ES se nanaša na vrsto področij, ki so navedena v členu 3(1) Direktive. V skladu s členom 16 Direktive so države članice dolžne sprejeti predpise, ki so potrebni za uskladitev s to direktivo na vseh teh področjih (ali poskrbeti za to, da potrebne ukrepe uvedejo socialni partnerji), in o tem obvestiti Evropsko komisijo. Po mnenju Komisije je Republika Poljska to obveznost doslej le delno izpolnila. Komisija v tožbi Republici poljski očita, da ni Direktive pravilno in v celoti prenesla na teh področjih: članstvo in vključevanje v organizacijo delavcev ali delodajalcev ali vsako organizacijo, katere člani opravljajo določen poklic, vključno z ugodnostmi, ki jih zagotavljajo take organizacije; socialna zaščita, vključno s socialno varnostjo in zdravstvenim varstvom; socialne ugodnosti; izobraževanje; dostop do dobrin in storitev, ki so na voljo javnosti, vključno s stanovanji, in preskrba z njimi (člen 3(1), od (d) do (h) Direktive). Komisija se ne strinja s trditvijo poljskih organov, da je prenos Direktive na teh področjih zagotovljen z določbami ustave Republike Poljske ter z zakoni in mednarodnopravnimi pogodbami, ki so bili navedeni v predhodnem postopku.

Evropska komisija Republici Poljski poleg tega očita, da ni v nacionalno pravo pravilno in v celoti prenesla člena 9 Direktive 2000/43/ES. Ta določba, v skladu s katero je treba uvesti take ukrepe, ki so potrebni za zaščito posameznikov pred vsakim neugodnim obravnavanjem ali škodljivimi posledicami kot odzivom na tožbo ali postopke, namenjene uveljavljanju skladnosti z načelom enakega obravnavanja, naj bi se nanašala na vse osebe in vse položaje, ki spadajo na področje uporabe Direktive. Predpisi, ki so jih doslej posredovali poljski organi, pa naj bi dokazovali zgolj obstoj tovrstnih ukrepov za delavce in delovno razmerje.

⁽¹⁾ UL L 180, str. 22.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 19. julija 2010 vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) – Duomo Gpa Srl proti Comune di Baranzate

(Zadeva C-357/10)

(2010/C 260/09)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitev sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Duomo Gpa Srl

udeležbe na javnih razpisih za dodelitev storitev obračuna, odmere in pobiranja dajatev in drugih prihodkov lokalnih organov do izpolnitve prej navedene obveznosti uskladitve osnovnega kapitala?

(¹) UL L 376, str. 36.

Tožena stranka: Comune di Baranzate

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali so nacionalne določbe člena 32(7a) zakonske uredbe št. 185 z dne 29. novembra 2008, ki je bil dodan z zakonom o spremembi št. 2 z dne 28. januarja 2009 in pozneje spremenjen z zakonom št. 14 z dne 27. februarja 2009, v nasprotju s pravilno uporabo členov 15 in 16 Direktive 2006/123/ES (¹), če razen za družbe v večinski javni lasti določajo: ničnost dodelitve storitev obračuna, odmere in pobiranja dajatev in drugih prihodkov lokalnih organov subjektom, ki ne izpolnjujejo zgoraj navedene finančne zahteve, po kateri mora minimalni v celoti vplačani osnovni kapital znašati 10 milijonov EUR; obvezno uskladitev svojega osnovnega kapitala z zgoraj navedenim minimalnim zneskom s strani subjektov, vpisanih v ustrezen register zasebnih subjektov, pooblaščenih za opravljanje dejavnosti obračuna in odmere dajatev ter pobiranja dajatev in drugih prihodkov pokrajin in občin na podlagi člena 53(3) zakonske uredbe št. 446 z dne 15. decembra 1997, kakor je bila spremenjena; prepoved pridobivanja novih koncesij ali udeležbe na javnih razpisih za dodelitev storitev obračuna, odmere in pobiranja dajatev in drugih prihodkov lokalnih organov do izpolnitve prej navedene obveznosti uskladitve osnovnega kapitala?

2. Ali so nacionalne določbe člena 32(7a) zakonske uredbe št. 185 z dne 29. novembra 2008, ki je bil dodan z zakonom o spremembi št. 2 z dne 28. januarja 2009 in pozneje spremenjen z zakonom št. 14 z dne 27. februarja 2009, v nasprotju s pravilno uporabo členov 3 ES, 10 ES, 43 ES, 49 ES in 81 ES, če razen za družbe v večinski javni lasti določajo: ničnost dodelitve storitev obračuna, odmere in pobiranja dajatev in drugih prihodkov lokalnih organov subjektom, ki ne izpolnjujejo zgoraj navedene finančne zahteve, po kateri mora minimalni v celoti vplačani osnovni kapital znašati 10 milijonov EUR; obvezno uskladitev svojega osnovnega kapitala z zgoraj navedenim minimalnim zneskom s strani subjektov, vpisanih v ustrezen register zasebnih subjektov, pooblaščenih za opravljanje dejavnosti obračuna in odmere dajatev ter pobiranja dajatev in drugih prihodkov pokrajin in občin na podlagi člena 53(3) zakonske uredbe št. 446 z dne 15. decembra 1997, kakor je bila spremenjena; prepoved pridobivanja novih koncesij ali

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 19. julija 2010 vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) – Gestione Servizi Pubblici Srl proti Comune di Baranzate

(Zadeva C-358/10)

(2010/C 260/10)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Gestione Servizi Pubblici Srl

Tožena stranka: Comune di Baranzate

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali so nacionalne določbe člena 32(7a) zakonske uredbe št. 185 z dne 29. novembra 2008, ki je bil dodan z zakonom o spremembi št. 2 z dne 28. januarja 2009 in pozneje spremenjen z zakonom št. 14 z dne 27. februarja 2009, v nasprotju s pravilno uporabo členov 15 in 16 Direktive 2006/123/ES (¹), če razen za družbe v večinski javni lasti določajo: ničnost dodelitve storitev obračuna, odmere in pobiranja dajatev in drugih prihodkov lokalnih organov subjektom, ki ne izpolnjujejo zgoraj navedene finančne zahteve, po kateri mora minimalni v celoti vplačani osnovni kapital znašati 10 milijonov EUR; obvezno uskladitev svojega osnovnega kapitala z zgoraj navedenim minimalnim zneskom s strani subjektov, vpisanih v ustrezen register zasebnih subjektov, pooblaščenih za opravljanje dejavnosti obračuna in odmere dajatev ter pobiranja dajatev in drugih prihodkov pokrajin in občin na podlagi člena 53(3) zakonske uredbe št. 446 z dne 15. decembra 1997, kakor je bila spremenjena; prepoved pridobivanja novih koncesij ali udeležbe na javnih razpisih za dodelitev storitev obračuna, odmere in pobiranja dajatev in drugih prihodkov lokalnih organov do izpolnitve prej navedene obveznosti uskladitve osnovnega kapitala?

2. Ali so nacionalne določbe člena 32(7a) zakonske uredbe št. 185 z dne 29. novembra 2008, ki je bil dodan z zakonom o spremembi št. 2 z dne 28. januarja 2009 in pozneje spremenjen z zakonom št. 14 z dne 27. februarja 2009, v nasprotju s pravilno uporabo členov 3 ES, 10 ES, 43 ES, 49 ES in 81 ES, če razen za družbe v večinski javni lasti določajo: ničnost dodelitve storitev obračuna, odmere in pobiranja dajatev in drugih prihodkov lokalnih organov subjektom, ki ne izpolnjujejo zgoraj navedene finančne zahteve, po kateri mora minimalni v celoti vplačani osnovni kapital znašati 10 milijonov EUR; obvezno uskladitev svojega osnovnega kapitala z zgoraj navedenim minimalnim zneskom s strani subjektov, vpisanih v ustrezen register zasebnih subjektov, pooblaščenih za opravljanje dejavnosti obračuna in odmere dajatev ter pobiranja dajatev in drugih prihodkov pokrajin in občin na podlagi člena 53(3) zakonske uredbe št. 446 z dne 15. decembra 1997, kakor je bila spremenjena; prepoved pridobivanja novih koncesij ali udeležbe na javnih razpisih za dodelitev storitev obračuna, odmere in pobiranja dajatev in drugih prihodkov lokalnih organov do izpolnitve prej navedene obveznosti uskladitve osnovnega kapitala?

(¹) UL L 376, str. 36.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 19. julija 2010 vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) – Irtel Srl proti Comune di Venegono Inferiore

(Zadeva C-359/10)

(2010/C 260/11)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Irtel Srl

Tožena stranka: Comune di Venegono Inferiore

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali so nacionalne določbe člena 32(7a) zakonske uredbe št. 185 z dne 29. novembra 2008, ki je bil dodan z zakonom o spremembi št. 2 z dne 28. januarja 2009 in pozneje spremenjen z zakonom št. 14 z dne 27. februarja 2009, v nasprotju s pravilno uporabo členov 15 in 16 Direktive 2006/123/ES (¹), če razen za družbe v večinski javni lasti določajo: ničnost dodelitve storitev obračuna, odmere in pobiranja dajatev in drugih prihodkov lokalnih organov subjektom, ki ne izpolnjujejo zgoraj navedene finančne zahteve, po kateri mora minimalni v celoti vplačani osnovni kapital znašati 10 milijonov EUR; obvezno uskladitev svojega osnovnega kapitala z zgoraj navedenim minimalnim zneskom s strani subjektov, vpisanih v ustrezen register zasebnih subjektov, pooblaščenih za opravljanje dejavnosti obračuna in odmere dajatev ter pobiranja dajatev in drugih prihodkov pokrajin in občin na podlagi člena 53(3) zakonske uredbe št. 446 z dne 15. decembra 1997, kakor je bila spremenjena; prepoved pridobivanja novih koncesij ali udeležbe na javnih razpisih za dodelitev storitev obračuna, odmere in pobiranja dajatev in drugih prihodkov lokalnih organov do izpolnitve prej navedene obveznosti uskladitve osnovnega kapitala?

2. Ali so nacionalne določbe člena 32(7a) zakonske uredbe št. 185 z dne 29. novembra 2008, ki je bil dodan z zakonom o spremembi št. 2 z dne 28. januarja 2009 in pozneje spremenjen z zakonom št. 14 z dne 27. februarja 2009, v nasprotju s pravilno uporabo členov 3 ES, 10 ES, 43 ES, 49 ES in 81 ES, če razen za družbe v večinski javni lasti določajo: ničnost dodelitve storitev obračuna, odmere in pobiranja dajatev in drugih prihodkov lokalnih organov subjektom, ki ne izpolnjujejo zgoraj navedene finančne zahteve, po kateri mora minimalni v celoti vplačani osnovni kapital znašati 10 milijonov EUR; obvezno uskladitev svojega osnovnega kapitala z zgoraj navedenim minimalnim zneskom s strani subjektov, vpisanih v ustrezen register zasebnih subjektov, pooblaščenih za opravljanje dejavnosti obračuna in odmere dajatev ter pobiranja dajatev in drugih prihodkov pokrajin in občin na podlagi člena 53(3) zakonske uredbe št. 446 z dne 15. decembra 1997, kakor je bila spremenjena; prepoved pridobivanja novih koncesij ali udeležbe na javnih razpisih za dodelitev storitev obračuna, odmere in pobiranja dajatev in drugih prihodkov lokalnih organov do izpolnitve prej navedene obveznosti uskladitve osnovnega kapitala?

(¹) UL L 376, str. 36.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 22. julija 2010 vložilo High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (Združeno kraljestvo) – The Air Transport Association of America, American Airlines, Inc., Continental Airlines, Inc., United Airlines, Inc. proti The Secretary of State for Energy and Climate Change

(Zadeva C-366/10)

(2010/C 260/12)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožene stranke: The Air Transport Association of America, American Airlines, Inc., Continental Airlines, Inc., United Airlines, Inc.

Tožena stranka: The Secretary of State for Energy and Climate Change

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se je v tej zadevi za izpodbijanje veljavnosti Direktive 2003/87/ES ⁽¹⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2008/101/ES ⁽²⁾, da bi v sistem EU za trgovanje s pravicami do emisij vključila letalske dejavnosti (skupaj: spremenjena direktiva), mogoče sklicevati na katero ali vsa od teh pravil mednarodnega prava:

(a) načelo običajnega mednarodnega prava, da ima vsaka država popolno in izključno suverenost nad svojim zračnim prostorom;

(b) načelo običajnega mednarodnega prava, da nobena država ne more veljavno podrediti nobenega dela odprtega morja svoji suverenosti;

(c) načelo običajnega mednarodnega prava o svobodi letenja čez odprto morje;

(d) načelo običajnega mednarodnega prava (obstoj katerega tožena stranka ne sprejema), da je zrakoplov, ki je v preletu nad odprtim morjem, v izključni pristojnosti države, v kateri je registriran, razen če je izrecno drugače določeno z mednarodno pogodbo;

(e) Čikaška konvencija (zlasti členi 1, 11, 12, 15 in 24);

(f) Sporazum o odprtem zračnem prostoru (zlasti členi 7, 11(2)(c) in 15(3));

(g) Kjotski protokol (zlasti člen 2(2))?

Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

2. Ali je spremenjena direktiva neveljavna, če in kolikor uporablja sistem za trgovanje s pravicami do emisij za tisti del letov (na splošno ali za zrakoplove, registrirane v tretjih državah), ki potekajo zunaj zračnega prostora držav članic EU, ker krši eno ali več zgoraj navedenih načel običajnega mednarodnega prava?

3. Ali je spremenjena direktiva neveljavna, če in kolikor uporablja sistem za trgovanje s pravicami do emisij za tisti del letov (na splošno ali za zrakoplove, registrirane v tretjih državah), ki potekajo zunaj zračnega prostora držav članic EU:

(a) ker krši člene 1, 11 in/ali 12 Čikaške konvencije;

(b) ker krši člen 7 Sporazuma o odprtem zračnem prostoru?

4. Ali je spremenjena direktiva neveljavna, kolikor uporablja sistem za trgovanje s pravicami do emisij za letalske dejavnosti:

(a) ker krši člen 2(2) Kjotskega protokola in člen 15(3) Sporazuma o odprtem zračnem prostoru;

(b) ker krši člen 15 Čikaške konvencije, samega ali v zvezi s členoma 3(4) in 15(3) Sporazuma o odprtem zračnem prostoru;

(c) ker krši člen 24 Čikaške konvencije, samega ali v zvezi s členom 11(2)(c) Sporazuma o odprtem zračnem prostoru?

(¹) Direktiva 2003/87/ES evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, str. 32).

(²) Direktiva 2008/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o spremembi Direktive 2003/87/ES zaradi vključitve letalskih dejavnosti v sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (UL L 8, str. 3).

— odločba drugega odbora za pritožbe z dne 8. januarja 2009 (zadeva R 305/2008-2) naj se razveljavi in če je potrebno tudi odločba oddelka za izbris z dne 3. septembra 2006 (zadeva 1107C);

— če je potrebno, naj se zadeva vrne v ponovno odločanje UUNT;

— intervenientki in UUNT naj se naloži plačilo stroškov, ki jih je imela pritožnica s to pritožbo.

Pritožba, ki jo je 22. julija 2010 vložila Ravensburger AG zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 19. maja 2010 v zadevi Ravensburger AG proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), Educa Borrás, S.A., T-108/09

(Zadeva C-369/10 P)

(2010/C 260/13)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Ravensburger AG (zastopnika: H. Harte-Bavendamm, M. Goldmann, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Educa Borrás, S.A.

Predlogi pritožnice

— pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča z dne 19. maja 2010 (T-108/09) naj se razglasi za dopustno;

— sodba Splošnega sodišča naj se razveljavi;

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja, da je treba izpodbijano sodbo razveljaviti iz naslednjih razlogov:

1. Izkrivljanje dokazov z napačno predstavitvijo pritožničinih izjav o dejstvih glede seznama proizvodov zadevne znamke Skupnosti, ker je bilo navedeno, da „v obravnavanem primeru ni sporno, da proizvodi, za katere je bila zadevna znamka registrirana, med drugim vključujejo spominske igre“.

2. Izkrivljanje dokazov z uporabo člena 52(1)(a) v povezavi s členom 7(1)(c) Uredbe o znamki Skupnosti (¹) in uporaba napačnega in prestrogega merila pri presoji opisnosti besedne znamke, in sicer znamke Skupnosti št. 1 203 629 „MEMORY“.

3. Izkrivljanje dokazov z uporabo člena 52(1)(a) v povezavi s členom 7(1)(b) Uredbe o znamki Skupnosti in uporaba napačnega in prestrogega merila pri presoji razlikovalnega učinka besedne znamke, in sicer znamke Skupnosti št. 1 203 629 „MEMORY“.

4. Izkrivljanje dokazov s skoraj izključnim utemeljevanjem z domnevno jezikovno uporabo v oddaljenih neevropskih državah.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti, UL L 78, str. 1.

Pritožba, ki jo je 23. julija 2010 vložil Ravensburger AG zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 19. maja 2010 v zadevi T-243/08: Ravensburger AG proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Educa Borrás S.A.

(Zadeva C-370/10 P)

(2010/C 260/14)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Ravensburger AG (zastopnika: H. Harte-Bavendamm, M. Goldmann, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Educa Borrás S.A.

Predlogi tožeče stranke

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

— ugodi pritožbi zoper sodbo Splošnega sodišča z dne 19. maja 2010 v zadevi T-243/08;

— razveljavi sodbo Splošnega sodišča;

— razveljavi odločbo drugega odbora za pritožbe z dne 8. aprila 2008 (zadeva R 597/2007-2);

— če je potrebno, vrne zadevo UUNT v ponovno odločanje;

— intervenientki in UUNT naj naloži plačilo stroškov, ki so pritožniku nastali v zvezi s pritožbenim postopkom.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, ko je sklepalo, da mu ni treba upoštevati ugleda prejšnjih znamk ob ugotovitvi, da niso bili izpolnjeni pogoji za uporabo členov 8(1)(b) in 8(5) Uredbe o znamki Skupnosti ⁽¹⁾.

Splošno sodišče je kršilo sistematiko člena 8 Uredbe o znamki Skupnosti s tem, ko je opravilo samo eno dejansko presojo glede podobnosti ob sočasnem sklicevanju na člena 8(1)(b) in 8(5) Uredbe o znamki Skupnosti, čeprav vsebujeta obe določbi popolnoma drugačna merila za preizkus.

Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo in kršilo člen 76 Uredbe o znamki Skupnosti s tem, ko ni ugovarjalo ugotovitvi drugega odbora za pritožbe, da tržne razmere glede uporabe znamk podjetja, na eni strani, in znamk za posebne proizvode, na drugi strani, niso upoštevne.

Splošno sodišče je kršilo člen 77 Uredbe o znamki Skupnosti s tem, ko ni ugovarjalo temu, da je odbor za pritožbe očitno napačno uporabil svojo diskrecijsko pravico glede izvedbe obravnave.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Pritožba, ki jo je 27. julija 2010 vložil Pye Phyto Tay Za zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 19. maja 2010 v zadevi T-181/08, Pye Phyto Tay Za proti Svetu Evropske unije, Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska, Evropski komisiji

(Zadeva C-376/10 P)

(2010/C 260/15)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Pye Phyto Tay Za (zastopniki: D. Anderson QC, M. Lester, Barrister, G. Martin, Solicitor)

Druge stranke v postopku: Svet Evropske unije, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska, Evropska komisija

Predlog

Pritožnik predlaga naj Sodišče:

— v celoti razveljavi sodbo Splošnega sodišča;

— Uredbo št. 194/2008 ⁽¹⁾ z dne 25. februarja 2008 razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na pritožnika; in

— Svetu naloži plačilo stroškov te pritožbe in postopka pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Pritožnik navaja te očitke v zvezi s sodbo Splošnega sodišča. Splošno sodišče je sprejelo navedbo Sveta, da je zamrzitev sredstev pritožnika utemeljena, ker gre za „družinskega člana vodje pomembnih podjetij“, in sicer njegovega očeta Tay Zaja. Splošno sodišče je menilo, da pritožnik zato ni vpisan kot posameznik, temveč je vpisan pod „kategorijo“ oseb, zaradi česar je izgubil celotno postopkovno varstvo, do katerega bi bil upravičen, če bi bil vpisan kot posameznik, in v katerega je vključena zahteva, da institucije predložijo dokaze za utemeljitev njegovega vpisa in upoštevajo osnovno pravico do obrambe.
2. Pritožnik meni, da je ta pristop nepravilen tako s pravnega kot tudi z dejanskega vidika. Meni, da ni vključen v Uredbo, ker je del kategorije „družinski člani“; vpisan pa je kot posameznik s svojim imenom na podlagi koristi, ki naj bi jih imel od vladne gospodarske politike v Burmi/Mjanmaru. Pritožnik je zato očitno upravičen do varstva, ki ga nudijo temeljna načela prava Skupnosti.
3. Pritožnik navaja tudi pravne očitke v zvezi s sodbo Splošnega sodišča.
4. Prvič, Splošno sodišče je napačno ugotovilo, da sta člena 60 in 301 ustrezna pravna podlaga Uredbe. Pritožnik trdi, da ni zadostne zveze med njim in vojaškim režimom v Burmi/Mjanmaru. Ni niti voditelj Burme/Mjanmara niti oseba, ki je povezana z voditeljem, in voditelj ga neposredno ali posredno ne nadzoruje. Dejstvo, da je sin nekoga, za katerega Svet meni, da je imel koristi od režima, ni dovolj. Splošno sodišče je napačno trdilo, da imajo po njegovem mnenju institucije *a fortiori* pooblastilo za zamrzitev sredstev posameznika, ker bi imele institucije pooblastilo za sprejetje obsežnejšega trgovinskega embarga glede Burme/Myanmarja.
5. Drugič, Splošno sodišče je napačno štelo, da je dokazno breme na pritožniku in da mora izpodbiti domnevo, da ima koristi od režima. Dokazno breme bi moralo biti na Svetu in ta bi moral utemeljiti omejevalni ukrep, naložen v zvezi s pritožnikom, ter za ta omejevalni ukrep predložiti dokaze.
6. Tretjič, splošno sodišče je napačno menilo, da je Svet izpolnil obveznost obrazložitve, ki jo ima v zvezi s pritožnikovo vključitvijo v Uredbo. Pritožnik meni, da če Svet izključno na podlagi koristi, ki naj bi jih pritožnik imel od vladne gospodarske politike, poimensko navede posameznika v Uredbi, mora Svet za to mnenje glede pritožnika podati dejanske in natančne razloge.
7. Četrto, Splošno sodišče je napačno štelo, da se pravica do obrambe za pritožnika ne uporabi. Pravica do obrambe – pravica do poštenega sojenja in pravica do učinkovitega sodnega nadzora – so temeljni vidiki vladavine prava v Evropski uniji, ki veljajo vedno, ko institucije Unije sprejmejo ukrep, ki neposredno posega v položaj posameznika. Splošno sodišče je tudi napačno ugotovilo, da pritožnikova pravica do obrambe (ob domnevi, da obstaja) ni bila kršena, saj se obravnava ne bi mogla končati drugače, ker pritožnik ni predložil informacij, ki bi vodile do drugačne presoje.
8. Petič, Splošno sodišče je uporabilo napačno merilo za nadzor odločitev, s katerimi je oseba vključena v prilogo k uredbi o zamrzitvi sredstev. Sodni nadzor zakonitosti take odločitve vključuje presojo dejstev in okoliščin, na katere se sklicuje v njeno utemeljitev, ter dokaze in informacije, na podlagi katerih je ta presoja opravljena.

9. Nazadnje, Splošno sodišče je ravnalo napačno, ko je zavrnilo trditev pritožnika, da je bila kršena njegova lastninska pravica in da je Uredba neutemeljena in nesorazmerna v delu, ki se nanaša nanj.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 194/2008 z dne 25. februarja 2008 o obnovitvi in okrepitvi omejevalnih ukrepov v zvezi z Burmo/Mjanmarom in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 817/2006 (UL L 66, str. 1).

Tožba, vložena 29. julija 2010 – Evropska komisija proti Republiki Finski

(Zadeva C-380/10)

(2010/C 260/16)

Jezik postopka: švedščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Alcover San Pedro in K. Nyberg, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Finska

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Republika Finska, kar zadeva provinco Åland, s tem da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) ⁽¹⁾, oziroma jih vsekakor ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— Republiki Finski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos direktive se je iztekel 14. maja 2009.

⁽¹⁾ UL L 108, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court (Irska) 6. avgusta 2010 – J. McB. proti L. E.

(Zadeva C-400/10)

(2010/C 260/17)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Supreme Court, Irska

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: J. McB.

Tožena stranka: L. E.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali Uredba Sveta (ES) št. 2201/2003 ⁽¹⁾ z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 ⁽²⁾ – ne glede na to, ali se jo razlaga ob upoštevanju člena 7 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije – nasprotuje zahtevi v zakonu države članice, da mora oče, ki ni poročen z otrokovo materjo, pridobiti odločbo pristojnega sodišča o priznanju pravice do vzgoje in varstva, da bi imel „pravice do varstva in vzgoje otroka“, zaradi česar bi bila premestitev tega otroka iz države njegovega stalnega prebivališča nezakonita v smislu člena 2, točka 11, te uredbe?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 UL L 338, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1347/2000 z dne 29. maja 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo UL L 160, str. 19.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sklep Splošnega sodišča z dne 7. julija 2010 – Huta Buczek in drugi proti Komisiji(Zadeve T-440/07, T-465/07 in T-1/08) ⁽¹⁾

(„Ustavitev postopka“)

(2010/C 260/18)

Jezik postopka: poljščina

Stranke

Tožče stranke: Huta Buczek Sp. z o.o. (Sosnowiec, Poljska) (zastopnik: D. Szlachetko-Reiter, odvetnik) (zadeva T-440/07); Emilian Salej kot stečajni upravitelj družbe Technologie Buczek S.A. (Laryszów, Poljska); Technologie Buczek S.A. (Sosnowiec) (zastopnik: D. Szlachetko-Reiter, odvetnik) (zadeva T-465/07) in Buczek Automotive Sp. z o.o. (Sosnowiec) (zastopniki: sprva T. Gackowski, nato D. Szlachetko-Reiter in na koncu J. Jurczyk, odvetniki) (zadeva T-1/08).

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: K. Gross, M. Kaduczak, A. Stobiecka-Kuik in K. Herrmann, zastopniki)

Intervenientka v podporo tožečih strank: Republika Poljska (zastopniki: sprva M. Niechciał, nato M. Krasnodebska-Tomkiel in M. Rzotkiewicz, zastopniki) (zadevi T-440/07 in T-1/08).

Predmet

Predlogi za razglasitev delne ničnosti Odločbe Komisije C(2007) 5087 konč. z dne 23. oktobra 2007 o državni pomoči C 23/2006 (prej NN 35/2006), ki jo je Republika Poljska dodelila koncernu Technologie Buczek, proizvajalcu jekla.

Izrek

1. Postopek v zadevi T-465/07 se ustavi v delu, ki se nanaša na tožbo, ki jo je vložil Emilian Salej.
2. Vsaka stranka nosi svoje stroške v zadevi T-465/07 v delu, ki se nanaša na tožbo, ki jo je vložil Emilian Salej.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 29. julija 2010 – Cross Czech proti Komisiji

(Zadeva T-252/10 R)

(Postopek za izdajo začasne odredbe — Šesti okvirni program na področju raziskav, tehnološkega razvoja in predstavitvenih dejavnosti — Dopis, s katerim so potrjene ugotovitve finančne revizije — Predlog za odložitev izvršitve — Neupoštevanje obličnostnih zahtev — Nedopustnost)

(2010/C 260/19)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Cross Czech a.s. (Praga, Češka republika) (zastopnik: T. Schollaert, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Lyal in W. Roels, zastopnika)

Predmet

Predlog za odložitev izvršitve dopisa Komisije z dne 12. marca 2010, s katerim so potrjene ugotovitve revizije računovodskih izkazov, ki jih je tožeča stranka predložila za obdobje od 1. februarja 2005 do 30. aprila 2008 v zvezi s projekti eMaps.com, CEEC IST NET in Transfer-East.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

⁽¹⁾ UL C 64, 8.3.2008.

**Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 22. julija 2010 –
Fondation IDIAP proti Komisiji****(Zadeva T-286/10 R)**

(Postopek za izdajo začasne odredbe — Šesti okvirni program na področju raziskav, tehnološkega razvoja in predstavitev dejavnosti — Dopis, s katerim so potrjene ugotovitve finančne revizije — Predlog za odložitev izvršitve začasnih ukrepov — Neobstoj nujnosti)

(2010/C 260/20)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Fondation de l'Institut de recherche IDIAP (Martigny, Švica) (zastopnik: G. Chapus-Rapin, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: F. Dintilhac in A. Sauka, zastopnika)

Predmet

Predlog za odložitev izvršitve dopisa Komisije z dne 11. maja 2010, s katerim so potrjene ugotovitve finančne revizije, ki se je nanašala na izjavo o stroških, ki jo je tožeča stranka predložila za obdobje od 1. oktobra 2006 do 30. septembra 2007 v zvezi s projektom Amida in za obdobje od 1. januarja 2006 do 31. decembra 2007 v zvezi s projektoma Bacs in Dirac.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.

2. Odločitev o stroških se pridrži.

Tožba, vložena 1. julija 2010 – Monty Program proti Komisiji**(Zadeva T-292/10)**

(2010/C 260/21)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Monty Program AB (Tuusula, Finska) (zastopnika: H. Anttilainen Mochnacz, odvetnik in C. Pouncey, solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog tožeče stranke

— Razglasitev ničnosti člena 1 Odločbe Komisije št. C(2010) 142 konč. z dne 21. januarja 2010 v zadevi COMP/M.5529 – Oracle/Sun Microsystems; in

— naložitev plačila stroškov tožeče stranke Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S to tožbo tožeča stranka v skladu s členom 263 PDEU predlaga razgalsitev ničnosti člena 1 št. Odločbe Komisije C(2010) 142 konč. z dne 21. januarja 2010 v zadevi COMP/M.5529 – Oracle/Sun Microsystems s katero je bil prevzem izključnega nadzora nad Microsystems s strani Oracle Corporation razglašen za združljivega s skupnim trgom in delovanjem Sporazuma EGP v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 139/2004 ⁽¹⁾.

V utemeljitev svojega zahtevka tožeča stranka navaja naslednje tožbene razloge:

Prvič, tožeča stranka trdi, da je Komisija napačno ocenila naravo zavez, ki jih je ponudil Oracle s čemer je kršila člen 2 Uredbe o združitvah in Sporočilo komisije o korektivnih ukrepih ⁽²⁾. Po mnenju tožeče stranke je Komisija napačno uporabila pravo ko je deset Oracleovih obljub o prihodnjem ravnanju opredelila kot nova dejstva, ki omogočajo da ni več zadržkov z vidika prava konkurence in zagotavljajo izdajo nepogojne odločbe o odobritvi.

Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija s tem, da ni uporabila svojega sporočila o korektivnih ukrepih in posledično ni tržno preizkusila obljub, storila bistveno kršitev pravil postopka in kršila legitimna pričakovanja tožeče stranke s tem, da ji ni dala možnosti, da uradno predstavi svoje stališče o obljubah Oracla. Poleg tega je Komisija zlorabila pooblastila s tem, da je obljube Oracla opredelila kot nova dejstva in ne kot zaveze.

Tretjič, Komisija je kršila člen 2 Uredbe o združitvah s tem, da je nepravilno ocenila učinke obljub na Oracle po združitvi in s tem ni zadostila dokaznemu standardu, ki ga tej instituciji nalaga pravo EU s čimer je storila očitno napako pri presoji. Komisija je posledično napačno uporabila pravo ko je sprejela odločbo o odobritvi na podlagi člena 2 Uredbe o združitvah.

Nazadnje, tožeča stranka trdi, da je Komisija storila očitno napako pri presoji pri svoji oceni konkurenčnega pritiska na ravnanje Oracla po združitvi, ki je posledica konkurence s strani drugih ponudnikov, ki poslujejo po načelu odprtega programiranja. Komisija je napačno ocenila, da bi, tudi če bi Oracle po združitvi s trga umaknil MySQL (najpomembnejša programska oprema za podatkovne baze Sun Microsystems) drugi ponudniki programske oprema z odprto kodo nadomestili konkurenčni pritisk, ki ga izvaja MySQL.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba ES o združitvah) (UL 2004 L 24, str. 1).

⁽²⁾ Sporočilo Komisije o korektivnih ukrepih, dopustnih po Uredbi Sveta (ES) št. 139/2004 in po Uredbi Komisije (ES) št. 802/2004 (UL 2008 C 267, str.1).

Tožba, vložena 6. julija 2010 – Seven Towns Ltd proti UUNT

(Zadeva T-293/10)

(2010/C 260/22)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Seven Towns Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopnik: E. Schäfer, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predloga tožeče stranke

— Odločba prvega odbora Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 29. aprila 2010 v zadevi R 1475/2009-1 naj se razveljavi v delu, v katerem je bila zavrnjena prijava znamke Skupnosti št. 5 650 817;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški pravnega zastopanja tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: Znamka, sestavljena iz barv, ki je opisana kot „šest površin, ki so geometrično razporejene v tri pare vzporednih površin, pri čemer je vsak par pravokoten na druga dva para, in za katero je značilno (i) da sta kateri koli sosednji površini različne barve ter (ii) da ima vsaka površina mrežasto strukturo, ki jo sestavljajo črne črte, ki površino delijo na devet enakih delov“. Predlagane barve so bile rdeča (PMS 200C); zelena (PMS 347C); modra (PMS 293C); oranžna (PMS 021C); rumena (PMS 012C); bela in črna za proizvode iz razreda 28 – prijava znamke Skupnosti št. 5 650 817

Odločba preizkuševalca: zavrnitev prijave znamke Skupnosti

Odločba odbora za pritožbe: razveljavitev izpodbijane odločbe in zavrnitev prijave znamke Skupnosti št. 5 650 817

Navajani tožbeni razlogi: Tožeča stranka v podporo tožbi navaja dva tožbena razloga.

Kot prvi tožbeni razlog tožeča stranka navaja, da izpodbijani sklep krši načela postopka, s tem ko je v nasprotju s členom 80(1) in (2) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 v zvezi s pravilom 53(a) Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95, saj je odbor za pritožbe v nasprotju s predpisi obravnaval vsebino zadeve.

Kot drugi tožbeni razlog tožeča stranka navaja, da izpodbijani sklep krši njeno pravico do poštenega postopka, ker je v nasprotju s členom 64(1) Uredbe Sveta št. 207/2009, saj je odbor za pritožbe utemeljil svojo odločitev na popolnoma novem razlogu, ne da bi tožečo stranko pozval k predložitvi stališč.

Tožba, vložena 30. junija 2010 – CBp Carbon Industries proti UUNT

(Zadeva T-294/10)

(2010/C 260/23)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: CBp Carbon Industries, Inc. (New York, ZDA)
(zastopnika: J. Fish, solicitor, in S. Malynicz, barrister)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predloga tožeče stranke

— razveljavitev odločbe prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 21. aprila 2010 v zadevi R 1361/2009-1;

— naložitev plačila stroškov toženi stranki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „CARBON GREEN“ za proizvode iz razreda 17 – prijava znamke Skupnosti št. 973531

Odločba preizkuševalca: zavrnitev prijave znamke Skupnosti

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: tožeča stranka v podporo svojim predlogom navaja dva tožbena razloga.

S prvim tožbenim razlogom zatrjuje, da je z izpodbijano odločbo kršen člen 7(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009, ker je odbor za pritožbe napačno presodil razlikovalni učinek, ki jo ima navedena besedna znamka glede zadevnih proizvodov.

Z drugim tožbenim razlogom trdi, da je z izpodbijano odločbo kršen člen 7(1)(c) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009, ker je odbor za pritožbe (i) napačno presodil pomen in skladnjo zadevne besedne znamke ter njeno primernost za uporabo kot najbližji in neposreden opisni izraz za zadevno blago, (ii) je sicer pravilno ugotovil, da je zadevna javnost specializirana, vendar pa ni na lastno pobudo dokazal dejstev, iz katerih bi bilo razvidno, da je zadevna znamka Skupnosti za upoštevno javnost opisna, in (iii) glede na dokaze ni ugotovil, da na upoštevem specializiranem področju obstaja precejšnja verjetnost, da bodo drugi gospodarski subjekti s tega področja hoteli uporabiti zadevno znamko Skupnosti v prihodnosti.

Tožba, vložena 7. julija 2010 – Arrieta D. Gross proti UUNT – Toro Araneda (BIODANZA)

(Zadeva T-298/10)

(2010/C 260/24)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Christina Arrieta D. Gross (Hamburg, Nemčija)
(zastopnik: J.-P. Ewert, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Rolando Mario Toro Araneda (Santiago de Chile, Čile)

Predlogi tožeče stranke

— Odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 13. aprila 2010 v zadevi R 1149/2009-2 naj se razveljavi;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov; in

— drugi stranki pred odborom za pritožbe naj se naloži plačilo stroškov, vključno s tistimi, ki jih je tožeča stranka priglasila pred odborom za pritožbe, če je bila intervenientka v tej zadevi.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka „BIODANZA“, za proizvode in storitve iz razredov 6, 41 in 44

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: nemška registracija št. 2905152 besedne znamke „BIODANZA“ za proizvode in storitve iz razredov 16 in 41; danska registracija št. VA 199500708 besedne znamke „BIODANZA“ za proizvode in storitve iz razredov 16, 41 in 44

Odločba oddelka za ugovore: ugovoru se ugotovi v zvezi z delom spornih proizvodov in storitev ter dovoli se nadaljevanje postopka registracije za ostale proizvode iz prijave

Odločba odbora za pritožbe: ugoditev pritožbi, razveljavitev izpodbijane odločbe in zavrnitev ugovora v celoti

Navajana tožbena razloga: tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja dva tožbena razloga.

Tožeča stranka s prvim tožbenim razlogom trdi, da je izpodbijana odločba v nasprotju s členoma 42(2) in 42(5) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009, ker naj bi odbor za pritožbe napačno menil, da tožeča stranka ni dokazala, da se je prejšnja znamka resno in dejansko uporabljala v državi članici, v kateri je prejšnja nacionalna znamka varovana za uporabo v Skupnosti.

Tožeča stranka z drugim tožbenim razlogom trdi, da je izpodbijana odločba v nasprotju s pravilom 22(2) Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95, ker naj odbor za pritožbe tožeče stranke ne bi pozval k predložitvi potrebnih dokazov, kot bi moral pojasniti.

Tožba, vložena 14. julija 2010 – In ‘t Veld proti Komisiji

(Zadeva T-301/10)

(2010/C 260/25)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Sophie in ‘t Veld (Bruselj, Belgija) (zastopnika: O. Brouwer in J. Blockx, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Razveljavi naj se odločitev Komisije z dne 4. maja 2010 št. SG.E.3/HP/psi Ares (2010) 234950, da se zavrne polni dostop do potrdilne prošnje tožeče stranke za dostop do dokumentov;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški morebitnih intervenientov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S to tožbo želi tožena stranka na podlagi člena 263 PDEU doseči razveljavitev odločitve Komisije z dne 4. maja 2010, da se zavrne polni dostop do dokumentov, ki se nanašajo na pogajanja o novem trgovinskem sporazumu o boju proti ponarejanju, kar je tožeča stranka zahtevala na podlagi Uredbe (ES) št. 1049/2001. ⁽¹⁾

V podporo tožbi tožeča stranka navaja naslednje tožbene razloge:

Prvič, odločitev Komisije je v nasprotju s členom 8(3) Uredbe št. 1049/2001, saj posredno onemogoča dostop do več dokumentov, ki jih je zahtevala tožeča stranka, s tem ko ne pojasni, zakaj je bil dostop do teh dokumentov zavrnjen.

Drugič, zadevna odločitev temelji na napačni uporabi člena 4(4) Uredbe št. 1049/2001, saj Komisija člena 4(4) ni upoštevala kot procesnega pravila, ki se nanaša na posvetovanje s tretjimi stranmi, pač pa ga je dejansko uporabila kot dodatno izjemo od obveznosti razkritja dokumentov.

Tretjič, odločitev Komisije v pravnem in dejanskem pogledu pomeni napačno uporabo člena 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001:

- prvič, ker za splošne razloge, ki jih je navedla Komisija, načeloma ne more veljati izjema varstva javnega interesa, kar zadeva mednarodne odnose Evropske unije;
- drugič, ker izpodbijana odločitev vsebuje očitne napake pri presoji posameznih dokumentov.

Dalje, če bo Sodišče štel, da so kateri koli deli dokumentov, ki jih je zahtevala tožeča stranka, varovani po členu 4(1)(a), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001, tožeča stranka navaja, da je bil napačno uporabljen člen 4(6) in da je bilo kršeno načelo sorazmernosti, ker Komisija ni preučila, ali je primerno dovoliti delen dostop in omejiti zavrnitev dostopa na dele dokumentov, za katere je bilo to primerno in nujno potrebno.

Končno tožeča stranka navaja še, da Komisija ni izpolnila svoje obveznosti, da navede razloge za zadevno odločitev, s čimer je prekršila člen 296 PDEU.

(¹) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, str. 43).

Tožba, vložena 15. julija 2010 – Crocs proti UUNT – Holey Soles in Partenaire Hospitalier International (Representation of footwear)

(Zadeva T-302/10)

(2010/C 260/26)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Crocs, Inc. (Delaware, ZDA) (zastopnik: I. R. Craig, Solicitor)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Drugi stranki pred odborom za pritožbe: Holey Soles Holdings Ltd (Vancouver, Kanada) in Partenaire Hospitalier International (La Haie Foissière, Francija)

Predlog tožeče stranke

- Razveljavitev Odločbe tretjega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 26. marca 2010 v zadevi R 9/2008-3;
- Naložitev plačila stroškov postopka toženi stranki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: št. 257001-0001 (footwear)

Imetnik modela, navajanega v postopku za ugotovitev ničnosti: Tožeča stranka

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti modela Skupnosti: Drugi stranki v postopku pred Odborom za pritožbe

Odločba oddelka za izbris: Ugotovitev ničnosti modela Skupnosti

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Tožeča stranka trdi da izpodbijana odločba krši člena 7(1) in 6(1) Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002, ker je odbor za pritožbe napačno uporabil določbe teh dveh členov in prišel do napačnega sklepa glede dejstva ali gre za model Skupnosti, ki je nov, njegove individualnosti in tehnične funkcije.

Tožba, vložena 14. julija 2010 – dm drogeriemarkt GmbH & Co. KG proti UUNT – S.E.M.T.E.E. (caldea)**(Zadeva T-304/10)**

(2010/C 260/27)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke**

Tožeča stranka: dm drogeriemarkt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Nemčija) (zastopnika: O. Bludovsky and P. Hiller, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: S.E.M.T.E.E. (Escaldes Engornay, Andora)

Predlogi tožeče stranke

- Razveljavi naj se odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 29. aprila 2010 v zadevi R 899/2009-1 in naj se kot popravek izbriše znamka prijavitelja;
- podredno, razveljavi naj se odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 29. aprila 2010 v zadevi R 899/2009-1 in naj se zadeva vrne Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli);
- podredno, razveljavi naj se odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 29. aprila 2010 v zadevi R 899/2009-1.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka v oranžni, modri in beli „caldea“ za proizvode in storitve iz razredov 3, 35, 37, 42, 44 in 45 – prijava znamke Skupnosti št. 5 691 845

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: mednarodna registracija št. 894 004 besedne znamke „BALEA“ za proizvode in storitve iz razredov 3, 5 in 8

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 207/2009, ker je odbor za pritožbe napačno ocenil, da ni verjetnosti zmede med zadevnima znamkama.

Tožba, vložena 23. julija 2010 – Yusef proti Komisiji**(Zadeva T-306/10)**

(2010/C 260/28)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: Hani El Sayyed Elsebai Yusef (London, Združeno kraljestvo) (zastopnika: E. Grieves, barrister, in H. Miller, solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da je Komisija, s tem ko ni ukrepala in tožeče stranke ni črtala iz Priloge 1 k Uredbi Sveta (ES) št. 881/2002, ravnala nezakonito;
- Komisiji naj se naloži, da tožečo stranko takoj črta iz omenjene priloge;
- Komisiji naj se naloži plačilo svojih stroškov, stroškov, ki jih je priglasila tožeča stranka, in zneskov, ki jih je blagajna Sodišča nakazala za pravno pomoč.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka na podlagi člena 265 PDEU predlaga razglasitev ničnosti Uredbe Komisije (ES) št. 1629/2005 z dne 5. oktobra 2005 o štirinapetdeseti spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z Osamo bin Ladnom, mrežo Al-Kaida in Talibani ⁽¹⁾, v delu, v katerem se nanaša nanjo.

Tožeča stranka v podporo svojemu predlogu navaja tri tožbene razloge.

Prvič, navaja, da Komisija ni nikoli neodvisno preučila razlogov za to, da je tožeča stranka navedena v Prilogi I, in ni zahtevala obrazložitve razlogov za to navedbo.

Drugič, navaja, da Komisija tožeči stranki ni sporočila kakršnihkoli razlogov, ki bi utemeljili njeno navedbo v Prilogi I, s čimer je kršila njeno pravico do učinkovitega pravnega sredstva, pravico do obrambe, in lastninsko pravico, ki jih ima na podlagi Evropske konvencije o človekovih pravicah.

Tretjič, navaja, da je to, da je Komisija ni črtala iz Priloge I, nerazumno, saj ni nobenih razlogov, zaradi katerih bi bila izpolnjena merila, ki so upoštevana za navedbo v Prilogi I, poleg tega pa United Kingdom Foreign and Commonwealth Office meni, da tožeča stranka upoštevanih meril več ne izpolnjuje.

⁽¹⁾ UL L 260, str. 10.

Tožba, vložena 28. julija 2010 – ELE.SIA proti Komisiji

(Zadeva T-312/10)

(2010/C 260/29)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Elettronica e sistemi per automazione (ELE.SIA) SpA (Guidonia Montecelio, Italija) (zastopniki: S. Bariatti, P. Tomassi, P. Caprile, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

— Ugotovi in razglasi naj se, da je družba ELESIA pravilno izpolnila obveznosti, določene s pogodbo;

— ugotovi in razglasi naj se, da je Komisija, s tem da ni plačala tega, kar je bila dolžna plačati za dejanja, ki jih je opravila družba ELESIA, in zahtevala vračilo že plačanega, kršila obveznosti, določene s pogodbo;

— posledično naj se Komisiji naloži plačilo 83 627,68 EUR z obrestmi za stroške, ki so družbi ELESIA nastali v zvezi s projektom in jih Komisija še ni povrnila;

— posledično naj se razglasi za nično, odpravi – tudi z izdajo dobropisov – in vsekakor ugotovi nezakonitost opominov, s katerimi je Komisija zahtevala vračilo tistega, kar je družbi ELESIA že plačala, in nadomestilo škode;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Konzorcij, katerega koordinatorka je tožeča stranka v obravnavani zadevi, in tožena stranka sta sklenili pogodbo v zvezi z izvedbo projekta „I-Way, Intelligent co-operative system in cars for road safety“, financiranega s sredstvi, ki so bila namenjena v okviru „Šestega okvirnega programa za raziskave in tehnološki razvoj“.

Evropska Komisija se je – ker je menila, da je pri razvoju zadevnega projekta prišlo do resnih nepravilnosti – odločila odstopiti od pogodbe.

Tožeča stranka meni, prvič, da ravnanje Komisije pomeni kršitev upoštevanih pogodbenih določb in pravnih načel, kot so načelo enakosti, sorazmernosti in dobrega upravljanja, ter, drugič, da potem, ko je sama pravilno izpolnjevala vse pogodbene obveznosti skoraj celotno 36-mesečno obdobje, določeno v pogodbi, Komisija ne namerava priznati nobenega plačila na podlagi revizije, iz katere pa so razvidne številne nepravilnosti, in ne glede na to, da je tožeča stranka sodelovala povsem v dobri veri tako med celotnim trajanjem pogodbenega razmerja kot tudi pozneje.

Tožeča stranka v utemeljitev svojih predlogov trdi, da je pravilno in stalno izpolnjevala pogodbene obveznosti in da je Komisija, nasprotno, kršila člene II.1.11, II.16.1, II.16.2 in II.29 splošnih pogojev pogodbe ter pravico do obrambe tožeče stranke in ureditev v zvezi z Uredbo št. 2185/96 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

Tožba, vložena 26. julija 2010 – Three-N-Products Private proti UUNT – Shah (AYUURI NATURAL)

(Zadeva T-313/10)

(2010/C 260/30)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Three-N-Products Private Ltd (New Delhi, Indija)
(zastopnik: C. Jäger, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druge stranke pred odborom za pritožbe: S. Shah, A. Shah, M. Shah – združenje t/a FUDCO (Wembley, Združeno kraljestvo)

Predlogi tožeče stranke

- Razveljavi naj se odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 1. junija 2010 v zadevi R 1005/2009-4;
- toženi stranki naj se naloži potrditev odločbe oddelka za ugovore Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 2. julija 2009 in v celoti naj se zavrne prijava znamke Skupnosti št. 5 805 387;

- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov;

- drugim strankam pred odborom za pritožbe naj se naloži plačilo stroškov, vključno s tistimi, ki so tožeči stranki nastali pred odborom za pritožbe in oddelkom za ugovore, če so intervenientke v tej zadevi.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: druge stranke pred odborom za pritožbe

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „AYUURI NATURAL“ za proizvode iz razredov 3 in 5

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: registracija znamke Skupnosti št. 2 996 098 za figurativno znamko „Ayur“ za, med drugim, proizvode iz razredov 3 in 5; registracija znamke Skupnosti št. 5 429 469 besedne znamke „AYUR“ za, med drugim, proizvode iz razredov 3 in 5

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru in zavrnitev prijave v celoti

Odločba odbora za pritožbe: ugoditev pritožbi, zavrnitev izpodbijane odločbe in zavrnitev ugovora

Navajani tožbeni razlogi: tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

Tožeča stranka s prvim tožbenim razlogom trdi, da je izpodbijana odločba v nasprotju s členoma 7 in 8 Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009, ker naj bi odbor za pritožbe napačno ugotovil, da ni podana verjetnost zmede in da imata prejšnji znamki glede na zadevno blago sugestiven pomen, ki zmanjšuje razlikovalni učinek prejšnjih znamk.

Tožeča stranka z drugim tožbenim razlogom meni, da je izpodbijana odločba v nasprotju s členom 65(2) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009, ker naj bi odbor za pritožbe z izpodbijano odločbo zlorabil svoja pooblastila, saj naj bi bila neobjektivna in brez pravne podlage.

Tožba, vložena 19. julija 2010 – Constellation Brands proti UUNT (COOK'S)**(Zadeva T-314/10)**

(2010/C 260/31)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Constellation Brands, Inc. (New York, ZDA) (zastopnik: B. Brandreth, Barrister)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi tožeče stranke

- Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 29. aprila 2010 v zadevi R 1048/2009-1 naj se razveljavi;
- zadeva naj se vrne Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) in glede prijave znamke Skupnosti št. 942 128 naj se odredi vrnitev v prejšnje stanje;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „COOK'S“.

Odločba oddelka za znamke in register: zavrnitev zahteve za vrnitev v prejšnje stanje in potrditev prenehanja veljavnosti znamke Skupnosti št. 942 128.

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe.

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 81 Uredbe Sveta št. 207/2009, ker je odbor za pritožbe napačno uporabil ta člen in ker je napačno presodil dejstva, ko je ugotovil, da zastopniki tožeče stranke v okoliščinah niso ravnali skrbno.

Tožba, vložena 23. julija 2010 – Consorzio del vino nobile di Montepulciano in drugi proti Komisiji**(Zadeva T-318/10)**

(2010/C 260/32)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeče stranke: Consorzio del vino nobile di Montepulciano (Montepulciano, Italija), Contucci di Alamanno Contucci & C. Società Agricola Sas (Montepulciano, Italija), Villa S. Anna Società Semplice Agricola di Fabroni Anna S. E. M. Società Seplice (Montepulciano, Italija), Il Conventino Società Agricola per Azioni (Montepulciano, Italija) (zastopniki: D. Dodaro, S. Cianciullo, G. Brini, G. Nazzi, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožečih strank

- Razglasi naj se ničnost in neveljavnost oziroma, v vsakem primeru, naj se razveljavi spremembo, ki je bila z izpodbijano uredbo vnesena v Prilogo XV Uredbe Komisije (ES) št. 607/2009 v delu, v katerem tehnično napako, ki jo je treba popraviti, napačno opredeli kot da gre zgolj za vpis poimenovanja sorte vinske trte „Montepulciano“ v del B navedene priloge, tako da se za zaščiteno označbo porekla „vino nobile di Montepulciano“ uporabi drugačna ureditev, določena z Uredbo 607/09 v členu 62(3) in (4), ne da bi bil upoštevan njen dejansko poseben značaj.
- Podredno, razglasi naj se ničnost in neveljavnost oziroma, v vsakem primeru, naj se razveljavi spremembo, ki je bila z izpodbijano uredbo vnesena v Prilogo XV, v delu, v katerem je za prenos – v del A navedene priloge – poimenovanja sorte vinske trte „Montepulciano“ na podlagi člena 62(3) Uredbe 607/09, katerega predmet je poimenovanje vinskih trt, ki vsebujejo oziroma so sestavljene iz zaščitene označbe porekla, navedla zaščiteno označbo porekla zgolj z izrazom „Montepulciano“, pri čemer je opustila tradicionalno navedbo „Vino Nobile di“, ki je sestavni del tega poimenovanja vse od njegovega priznanja.

- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba je vložena zoper Uredbo št. 401/2010 ⁽¹⁾, ker je Komisija, pod pretvezo da bo popravila napako glede vpisa poimenovanja sorte „Montepulciano“ v del B Priloge XV k Uredbi 607/2009 ⁽²⁾, prenesla navedeno poimenovanje v del A Priloge XV in s tem opustila tradicionalno navedbo „Vino Nobile di Montepulciano“ iz prvega stolpca tabele.

S takim ravnanjem naj bi tožena stranka zgolj kot prenos opredelila ukrep, ki je imel dosti večji učinek kot ga dopušča področje uporabe člena 62(3) Uredbe 607/2009. Pooblastila naj bi bila očitno zlorabljena tudi s tem, da je bila ta določba neustrezno uporabljena za namene, ki precej presegajo cilje, in sicer v škodo proizvajalcev vina „Vino Nobile di Montepulciano“, združenja „Vino Nobile“, in na splošno, v škodo potrošnikov in trga.

Tožeče stranke navajajo tudi kršitev člena 23 Sporazuma TRIPs. V zvezi s tem navajajo, da prikrita odstranitev tradicionalne navedbe „Vino Nobile“ iz zaščitene oznake porekla „Vino Nobile di Montepulciano“ ni zadosten ali primeren ukrep za izpolnitev ciljev, navedenih v Sporazumu TRIPs, ker naj bi leta povečala verjetnost zmede, predvsem pri neitalijanskih potrošnikih v Skupnosti, in ki bi bili zlahka zavedeni z oznako, na katerih bi bila vidna le navedba „Montepulciano“. Torej naj razlika med proizvodi, na katerih je oznaka z isto navedbo, ne bi bila dovolj vidna, čeprav bi bila včasih uporabljena kot oznaka porekla iz enakovrednega geografskega območja, brez tradicionalne navedbe, in včasih oznaka sorte dana pred in ne po geografski označbi.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 401/2010 z dne 7. maja 2010 o spremembi in popravku Uredbe (ES) št. 607/2009 o določitvi nekaterih podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 479/2008 v zvezi z zaščitnimi oznakami porekla in geografskimi oznakami, tradicionalnimi izrazi, označevanjem in predstavitvijo nekaterih proizvodov iz vinskega sektorja (UL L 117, 11.5.2010, str. 13).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 607/2009 z dne 14. julija 2009 o določitvi nekaterih podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 479/2008 v zvezi z zaščitnimi oznakami porekla in geografskimi oznakami, tradicionalnimi izrazi, označevanjem in predstavitvijo nekaterih proizvodov iz vinskega sektorja (UL L 193, 24.7.2009, str. 60).

Tožba, vložena 2. avgusta 2010 – Fürstlich Castell'sches Domänenamt proti UUNT – Castel Frères (CASTEL)**(Zadeva T-320/10)**

(2010/C 260/33)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke**

Tožeča stranka: Fürstlich Castell'sches Domänenamt, Albrecht Fürst zu Castell-Castell (Castell, Nemčija) (zastopniki: R. Kunze, Solicitor, G. Würtenberger in T. Wittmann, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Castel Frères SA (Blanquefort, Francija)

Predloga tožeče stranke

— Razveljavi naj se odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 4. maja 2010 v zadevi R 962/2009-2;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: besedna znamka „CASTEL“ za proizvode iz razreda 33 – Registracija znamke Skupnosti št. 2 678 167

Imetnik znamke Skupnosti: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: tožeča stranka

Pravica iz znamke, ki jo ima stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti: stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti, je svojo zahtevo utemeljevala z absolutnimi razlogi za zavrnitev v skladu s členom 7 Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009

Odločba oddelka za izbris: zavrnitev zahteve za ugotovitev ničnosti

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 7 Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009, saj je odbor za pritožbe: (i) po eni strani pravilno ugotovil, da je „Castell“ priznana označba izvora v povezavi z vinom, vendar pa je po drugi strani napačno ocenil, da je izpodbijana znamka „CASTEL“ očitno različna od „Castell“ in tako zaključil, da je izpodbijano znamko mogoče registrirati, (ii) sicer navedel, da se beseda „CASTEL“ v vinarski industriji na splošno uporablja za „grad“, vendar pa ni zaključil, da znamke „CASTEL“ ni mogoče registrirati; kršitev členov 63, 64, 75 in 76 Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009, saj odbor za pritožbe ni pravilno upošteval predloženih dejstev in dokazov; kršitev člena 65 Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009, saj je odbor za pritožbe odločil *utra vires*, ker je odločbo utemeljil z „mirnim sožitjem“, čeprav ta doktrina pri registraciji znamke ni primerna za presojo.

Tožba, vložena 4. avgusta 2010 – SA.PAR. proti UUNT – Salini Costruttori (GRUPPO SALINI)

(Zadeva T-321/10)

(2010/C 260/34)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: SA.PAR. Srl (Rim, Italija) (zastopniki: A. Masetti Zannini de Concina, odvetnik, M. Bussoletti, odvetnik, G. Petrocchi, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druška stranka pred odborom za pritožbe: Salini Costruttori SpA (Rim, Italija)

Predlogi tožeče stranke

— Naj se tožbi ugodi.

— Odločba, ki jo je izdal prvi odbor za pritožbe UUNT dne 21. aprila 2010 zaradi kršitve členov 52(1)(b) in 53(1)(a) Uredbe o znamki Skupnosti naj se razveljavi, ker ni obrazložena.

— UUNT naj se naloži plačilo stroškov tega postopka in postopka pred odborom za pritožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: Besedna znamka „GRUPPO SALINI“ (prijava št. 3 832 161), za storitve iz razredov 36, 37 in 42.

Imetnik znamke Skupnosti: Tožeča stranka.

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: SALINI COSTRUTTORI S.p.A.

Pravica iz znamke, ki jo ima stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti: Splošno znana znamka v Italiji, *de facto* znamka, lastno ime in ime družbe „SALINI“, za storitve iz razredov 36, 37 in 42.

Odločba oddelka za izbris: Zavrnitev predloga za ugotovitev ničnosti.

Odločba odbora za pritožbe: Razveljavitev izpodbijane odločbe in ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti.

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 53(1)(a) Uredbe št. 207/2009 o blagovni znamki Skupnosti, v povezavi s členoma 8(1)(b) in 8(2)(c) te uredbe, in kršitev člena 52(1)(b) te uredbe, in pomanjkljiva obrazložitev.

Tožba, vložena 30. julija 2010 – Clasado proti Komisiji

(Zadeva T-322/10)

(2010/C 260/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Clasado Ltd. (Milton Keynes, Združeno kraljestvo) (zastopniki: G.C. Facenna, barrister, M.E. Guinness in M.C. Hann, solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Uredbi Komisije (EU) št. 382/2010 ⁽¹⁾ in št. 384/2010 ⁽²⁾ z dne 5. maja 2010 naj se razglasita za nični v delu, v katerem se nanašata na zdravstvene trditve, ki jih je tožeča stranka predložila za prebiotik Bimuno^{BT} (BGOS), in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti uredb Komisije (EU) št. 382/2010 in št. 384/2010 z dne 5. maja 2010, v delu, v katerem je bilo odločeno, da zdravstvene trditve, ki jih je vložila tožeča stranka za prebiotik Bimuno^{BT} (BGOS), ki je prebiotičen dodatek k hrani, namenjen krepitvi imunskega sistema, zdravemu delovanju prebave pri ljudeh in zmanjševanju tveganja potovalne driske, ne izpolnjujejo zahtev iz Uredbe (ES) št. 1924/2006 ⁽³⁾ in se zaradi tega ne smejo odobriti.

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja naslednje tožbene razloge:

Prvič, Komisija je pri sprejemanju omenjenih uredb bistveno kršila postopek, in sicer postopek za podajo pripomb tožeče stranke in za objavo na podlagi členov 16(6) in 17 Uredbe (ES) št. 1924/2006.

Drugič, pri tem je Komisija storila tudi napako, da ni upoštevala člena 38(1) Uredbe (ES) št. 178/2002 ⁽⁴⁾, katerega namen je zagotoviti, da Evropska agencija za varnost hrane svoje dejavnosti opravlja z veliko mero preglednosti.

Poleg tega so bile uredbe sprejete ob napačni uporabi prava., ker je Komisija sklenila, da dodatna pojasnila Evropske agencije za varnost hrane v zvezi z vlogo tožeče stranke z dne 4. decembra 2009 niso mnenje ali delno mnenje v smislu člena 16 Uredbe (ES) št. 1924/2006

Dalje, s sprejetjem uredb Komisije, za kateri se predlaga razglasitev ničnosti, so kršena pravica družbe Clasado da se izjasni iz člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ⁽⁵⁾, in njena upravičena pričakovanja.

Nazadnje, Komisija je kršila tudi pravico do dobrega upravljanja, pri kateri gre za eno od splošnih načel, ki so skupna ustavnim tradicijam držav članic, in zlasti svoje dolžnosti kot organa odločanja na podlagi člena 17 Uredbe (ES) št. 1924/2006, da skrbno in neodvisno preuči vse upoštevne dokumente, ki jih ima na voljo.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 382/2010 z dne 5. maja 2010 o zavrnitvi odobritve nekaterih zdravstvenih trditev na živilih, razen tistih, ki se nanašajo na zmanjšanje tveganja za nastanek bolezni ter na razvoj in zdravje otrok (UL L 113, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EU) št. 384/2010 z dne 5. maja 2010 o odobritvi in zavrnitvi odobritve zdravstvenih trditev na živilih, ki se nanašajo na zmanjšanje tveganja za nastanek bolezni ter na razvoj in zdravje otrok (UL L 113, str. 6).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 1924/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih (UL L 404, str. 9).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, str. 1).

⁽⁵⁾ Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (UL 2010 C 83, str. 389).

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Tožba, vložena 1. julija 2010 – De Roos-Le Large proti Komisiji

(Zadeva F-50/10)

(2010/C 260/36)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Simone Thérèse De Roos-Le Large ('s Hertogenbosch, Nizozemska) (zastopnika: E. Lutjens in M. H. van Loon, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe Komisije, s katero je bila tožeči stranki naložena vrnitev zneska preveč prejete družinske pokojnine s strani njene pokojne matere.

Predloga tožeče stranke

— Odločba Komisije z dne 12. maja 2010 naj se v skladu s členom 264 PDEU zavrne;

— Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 16. julija 2010 – Allgeier proti FRA

(Zadeva F-58/10)

(2010/C 260/37)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Timo Allgeier (Dunaj, Avstrija) (zastopnika: L. Levi in M. Vandenbussche, odvetnika)

Tožena stranka: Agencija Evropske unije za temeljne pravice

Predmet in opis spora

Prvič, razglasitev ničnosti odločbe tožene stranke, v kateri je odločila, da ne bo nadaljevala postopka v zvezi s pritožbo, ki jo je vložila tožeča stranka. Drugič, ugotovitev, da so tožečo stranko njeni nadrejeni nadlegovali, ter povračilo premoženjske in nepremoženjske škode.

Predlogi tožeče stranke

— Odločba Agencije za temeljne pravice z dne 16. oktobra 2009, s katero je bil zahtevek T. Allgeiera zavrnjen, ker ni bilo ugotovljeno, da je bil žrtev nadlegovanja, ki sta ga izvajala gospoda M. in A., naj se razglasi za nično in, če je treba, razglasitev ničnosti odločbe z dne 6. aprila 2010, s katero je bila pritožba zavrnjena.

— ugotovi naj se, da je bil žrtev nadlegovanja, ki sta ga izvajala gospoda M. in A., ter sprejmejo naj se potrebni disciplinski ukrepi; ali, podredno, (i) začne naj se nova pravična, neodvisna in nepristranska upravna preiskava s skupino strokovnjakov, ki jo bodo vodili, in (ii) sprejmejo naj se potrebni ukrepi za pravično preiskavo brez morebitnih pritiskov in motenj;

— plača naj se odškodnina za premoženjsko škodo, nastalo tožeči stranki, in sicer približno 71 823,23 EUR;

— odobri naj se 85 000 EUR kot odškodnina za nepremoženjsko škodo, ki je nastala s tem, kako je bil voden postopek in kako je bila sprejeta odločba;

— Agenciji za temeljne pravice naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 20. julija 2010 – Barthel in drugi proti Sodišču

(Zadeva F-59/10)

(2010/C 260/38)

*Jezik postopka: francoščina***Stranke**

Tožeče stranke: Yvette Barthel (Arlon, Belgija) in drugi (zastopniki: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis in E. Marchal, odvetniki)

Tožena stranka: Sodišče

Predmet in opis spora

Razveljavitev sklepa Sodišča o zavrženju predloga tožečih strank, da bi bile upravičene do dodatka za nepretrgano ali izmensko delo, določenega v členu 1(1), prva alineja, Uredbe Sveta (ESPJ, EGS, Euratom) št. 300/76 z dne 9. februarja 1976 o kategorijah uradnikov, upravičenih do dodatkov za izmensko delo, ter stopnje in pogoji dodeljevanja dodatkov (UL L 38, str.1).

Predloga tožečih strank

— Razveljavi naj se sklep sodnega tajnika Sodišča Evropske unije o zavrženju predloga tožečih strank z dne 8. junija 2006, da bi bile upravičene, od 20. decembra 2006, do dodatka za nepretrgano ali izmensko delo, določenega v členu 1(1), prva alineja, Uredbe Sveta (ESPJ, EGS, Euratom) št. 300/76 z dne 9. februarja 1976;

— Sodišču naj se naloži plačilo stroškov.

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti seznama uradnikov, ki so napredovali v napredovalnem obdobju 2009, in posredno, pripravljalnih dejanj za to odločbo.

Predloga tožeče stranke

— Razglasitev ničnosti seznama uradnikov, ki so napredovali v napredovalnem obdobju 2009, ki ga je 13. novembra 2009 sprejel OPI, ker ta seznam ne vsebuje imena tožeče stranke, ter posredno, pripravljalnih dejanj za to odločbo;

— naložitev plačila stroškov Evropski komisiji.

Tožba, vložena 30. julija 2010 – Esders proti Komisiji

(Zadeva F-62/10)

(2010/C 260/40)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Jürgen Esders (Berlin, Nemčija) (zastopniki: S. Rodriguez, M. Vandenbussche in C. Bernard-Glanz, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Tožba, vložena 22. julija 2010 – Chiavegato proti Komisiji

(Zadeva F-60/10)

(2010/C 260/39)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Fulvia Chiavegato (Bettembourg, Luksemburg) (zastopnik: F. Frabetti, odvetnik)

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe Komisije, s katero je bila tožeča stranka ponovno premeščena na sedež v Bruslju v okviru rotacije 2010.

Predlogi tožeče stranke

— Ta tožba naj se razglasi za sprejemljivo;

— Odločba OPI z dne 27. julija 2010, s katero je bila tožeča stranka ponovno premeščena v Bruselj od 1. septembra 2010, naj se razglasi za nično;

— Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 5. avgusta 2010 – Lunetta proti Komisiji

(Zadeva F-63/10)

(2010/C 260/41)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Calogero Lunetta (Bruselj, Belgija) (zastopnika: L. Levi in C. Christophe Bernard-Glanz, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe, s katero je bil končan postopek, začel na podlagi člena 73 Kadrovskih predpisov po nesreči tožeče stranke 13. avgusta 2001, in s katero ji je bila priznana stopnja delne trajne invalidnosti 6 %, in naložitev toženi stranki, da tožeči stranki plača odškodnino.

Predlogi tožeče stranke

— Ta tožba naj se razglasi za dopustno;

— v tem primeru naj se toženo stranko pozove, naj predloži odločbo o imenovanju tretjega zdravnika zdravstvene komisije, ki jo je sprejel predsednik Sodišča Evropske unije;

— v tem primeru naj se toženo stranko pozove, naj predloži kopije listin iz spisa, ki je bil odprt pod številko 10 006 353;

— za nično naj se razglasi odločba organa, pristojnega za imenovanje, z dne 28. oktobra 2009, s katero je bil končan postopek, začel na podlagi člena 73 Kadrovskih predpisov po nesreči tožeče stranke 13. avgusta 2001, in s katero ji je bila priznana stopnja delne trajne invalidnosti 6 % in, če je potrebno, naj se za nično razglasi odločba organa, pristojnega za imenovanje, s katero je bila zavržena pritožba;

— posledično, naj se ugotovi stopnjo delne trajne invalidnosti na podlagi predpisov in ocenjevalne lestvice, ki je veljala na dan nesreče in do 1. januarja 2006, in naloži, da zahtevo tožeče stranke na podlagi člena 73 Kadrovskih predpisov preuči nepristransko, neodvisno in nevtravno sestavljena zdravniška komisija, ki lahko delo opravi hitro, povsem neodvisno in brez predhodno ustvarjenih mnenj;

— toženi stranki naj se naloži plačilo škode in obresti, ki je določena po načelu pravičnosti na 50 000 EUR (petdeset tisoč eurov) za nepremoženjsko škodo, ki je nastala zaradi izpodbijanih odločb;

— toženi stranki naj se naloži plačilo škode in obresti v začasno določeni višini 25 000 EUR (petindvajset tisoč eurov) za premoženjsko škodo, ki je nastala zaradi izpodbijanih odločb;

— toženi stranki naj se naloži plačilo zamudnih obresti na glavnico, dolgovano na podlagi člena 73 Kadrovskih predpisov, po obrestni meri 12 % za obdobje, ki se je začelo najkasneje 13. avgusta 2002, vse do popolnega poplčila glavnice;

— v vsakem primeru, naj se toženi stranki naloži plačilo škode in obresti, ki je določena po načelu pravičnosti na 50 000 EUR (petdeset tisoč eurov) za škodo, ki je nastala zaradi prekoračitve razumnega roka;

— Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Cena naročnine 2010 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Format CD-ROM bo leta 2010 nadomeščen s formatom DVD.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SL